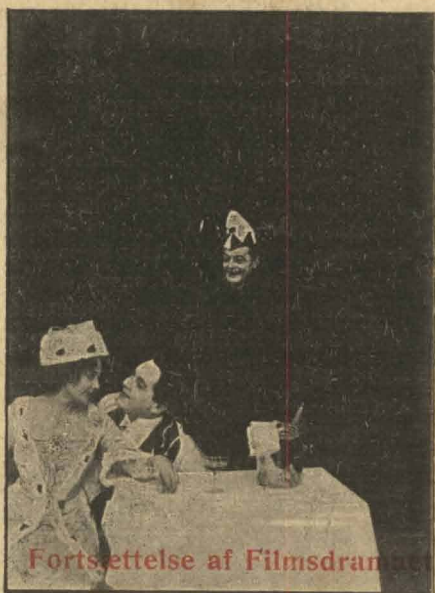

Optaget af
Kinografen - København

Efter Dødsspringet

Kinematografisk Skuespil
i 4 Akter

Fortsættelse af Filmsdrammet

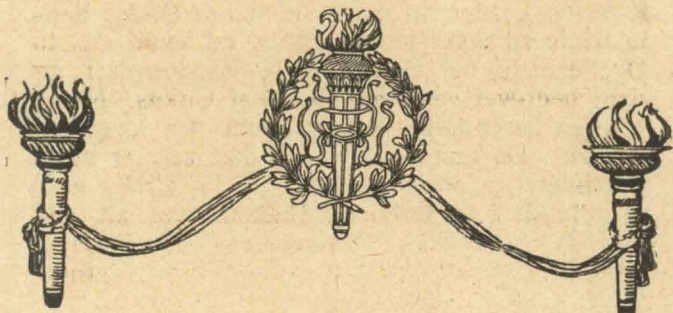
»De fire Djævle«

af

Carl Rosenbaum

Optaget af
Kinografen - København

Efter Dødsspringet.

Kinematografisk Skuespil i 4 Akter.

Fortsættelse af Filmsdramaet

„De fire Djævlø“

af **Carl Rosenbaum.**

HOVEDPERSONERNE:

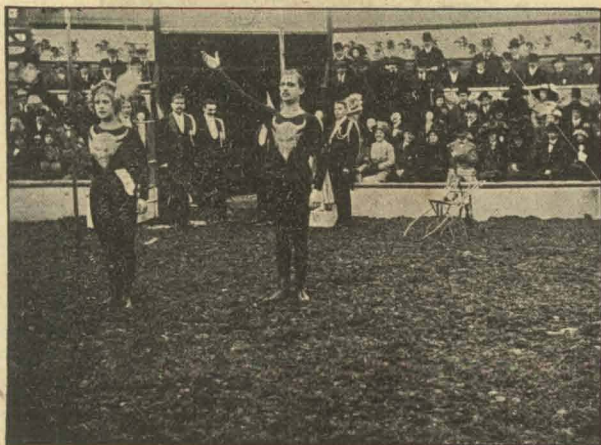
Grev Taube	**
Grevinde Taube	Antoinette Winding.
Jean, deres Søn	Holger Reenberg.
Adolphe Cecchi	Carl Rosenbaum.
Louise Cecchi	Tilley Christiansen.
Suzette, deres Datter.	Johanne Fritz-Petersen.

Isenesat af Forfatteren.

Handlingen foregaar i København.

Optaget af KINOGRAFEN, København.

Efter den frygtelige Ulykke hersker der Dødsstilhed i Cirkus Ciniselli. De to Artister, Fritz og Aimé, der er styrtede ned i Manegen, da de udførte „Dødsspringet“, bliver døende baaret ud i Manegegangen. Det er „De fire Djævlø“s Be-

neficeaften, i hvilken Anledning de berømte Artister vilde udføre deres „Dødsspring“ uden Net. Aimé greb ikke Fritz, og han styrtede ned i Manegen, hvor han dræbtes paa Stedet. Aimé lod sig derefter falde ned fra Trapezen, og ogsaa hun dræbtes. Deres Kammerater Adolphe og Louise kaster sig hulkende over de to Døde. Da kommer Grevinde Taube. Hun, der var Skyld i Ulykken, hende, der vilde berøve Aimé hendes

Kæreste, knæler nu angerfuld ved de Døde; bøn-faldende strækker hun Haanden ud imod de to Overlevende, der afviser hendes Tilnærmelser, og dybt bedrøvet vandrer hun ud af Cirkus. Næste Morgen læser hun i Aviserne om den frygtelige Ulykke. Da hun ser, at hun ikke selv er kompromitteret, aander hun lettet op for straks efter at udbrøde i en fortvivlet Hulken over alt det, som hun er Skyld i. Adolphe og Louise løses fra deres Engagement og drager ud i den vide Verden.

6 Aar er gaaet. Adolphe og Louise har giftet sig med hinanden. De er engagerede til Cirkus Krempinsky i København, hvor de nu skal optræde sammen med deres lille 5-aarige Datter Suzette.

Det er Premiereaften i Cirkus. Med Begejstring modtager Publikum de sympatiske Artister. Blandt Tilskuerne befinder Grev og Grevinde Taube sig med deres 5-aarige Søn Jean. Efter „De to „Djævlø“s Nummer fyldes Manegen af en

Hærskare af unge nydelige Balletteuser. Ensemblenummeret afløses af et Solonummer af den lille Suzette, hvis barnlige Ynde henriver Publikum til et bragende Bifald. Den lille Jean Taube klapper begejstret over Suzette.

Næste Dag begiver Adolphe og Louise sig med deres lille Datter ud paa Kirkegaarden. Det er deres to Kammeraters Dødsdag.

Da møder de Grevinde Taube, der ogsaa vil

lægge Blomster paa de Dødes Grav. Hun hilser paa de to Artister, strækker forsonende Haanden ud imod dem, men Adolphe og Louise kan ikke tilgive, og uden et Ord gaar de bort.

12 Aar er gaaet. Alt har nu forandret sig. Adolphe og Louise befinder sig atter i København sammen med deres henrivende Datter, der nu er bleven en berømt Varietéstjerne, som for Tiden er Apolloteatrets Attraktionsnummer. Adolphe og Louise optræder ikke mere. Hun er me-

get syg, og i Hjemmet bliver hun passet med kærlig Omhu af sin Datter. Denne faar daglig sendt Blomster fra talrige Beundrere, men hun interesserer sig ikke derfor, hun lever kun for sine elskede Forældre. Men Louise bliver svagere og svagere, og naar Lægen tilser hende, kan han kun give trøstesløse Svar paa Adolphes indtrængende Spørgsmaal. En af Suzettes mest begejstrede Beundrere er den unge Jean Taube. Hver Dag sender han hende Blomster, og hver

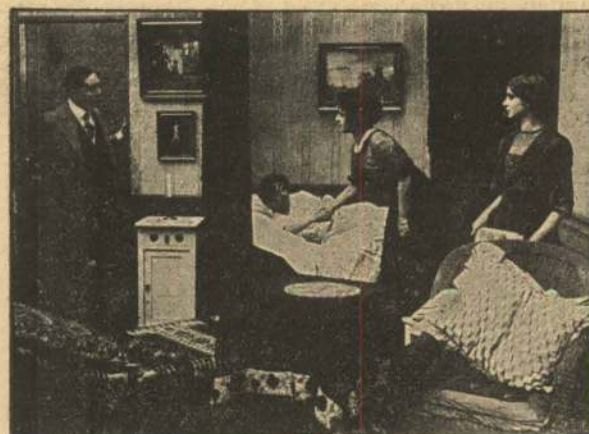

Aften sidder han i Varietéens Fremmedloge sammen sine Venner. En Aften skriver han en Billet til hende, hvori han anmoder hende om en Samtale, naar hun har optraadt, og han sender Tjeneren med denne til hendes Paaklædningsværelse. Suzette optræder i sit Nummer:

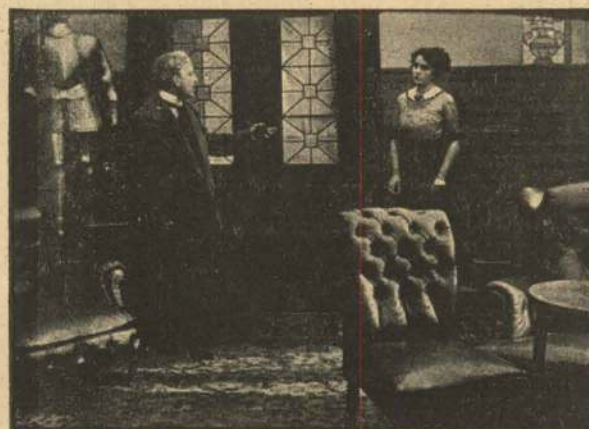
„Katastrofen i Danserindens Boudoir.

Efter en Premiæraften, hvor den lille henrivende Danserinde er bleven hyldet af det begejstrede

Publikum og overvældet med Blomster, kommer hun hjem i sit Boudoir. Idet hun smækker Døren i, falder Nøglen paa Gulvet. Hun leder efter den, men kan ikke finde den. Hun ringer paa Tjenestepigen, for at denne kan hjælpe hende Tøjet af, men Pigen kommer ikke, hun er gaaet ud. Danserinden tager sit Overtøj af og lægger det i Sideværelset. I Tankerne gennemgaar hun den skønne Aften, og nu vil hun gentage Dansen for sig selv. Da udbryder der Ild i Sideværelset, men Danserinden opdager det først, da Flammerne slaar ind i hendes Boudoir. I Hast søger hun til Udgangsdøren,

døren, men denne er laaset, hun kan ikke komme ud, og Nøglen kan hun ikke finde. Hun vil forsøge at komme ind i Sideværelset eller ud af Vinduerne, men Flammer og Røg slaar hende overalt i Møde. Sanseløst farer hun mod Udgangsdøren, som hun forgæves søger at sprænge med sine fine Hænder. Da synker hun besvimet om paa Gulvet. Flammerne breder sig mere og mere. Hun rejser sig af sin Bevistløshed og ser sig forvirret om. Hun griber Blomsterne og trykker dem til sit Bryst. I Vildelse begynder hun atter at danse, som dansede hun for et talrigt Publikum. Da med et styrter hun bevidstløs til Jorden, kvall af Røg.

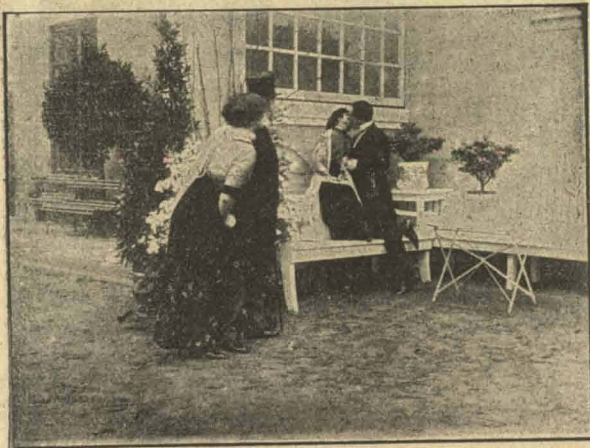
Publikum klapper begejstret, og talrige er de Gange, som hun hver Aften fremkaldes.

Hendes Moder er imidlertid bleven meget syg. Lægen har anmodet Sygeplejersken om hurtigst muligt at hente Suzette fra Varietéen, da Moderen ligger paa det sidste. Sygeplejersken kommer netop, da Numret er forbi, og i Hast forklarer hun Suzette alt.

Regissøren beder Suzette komme frem for

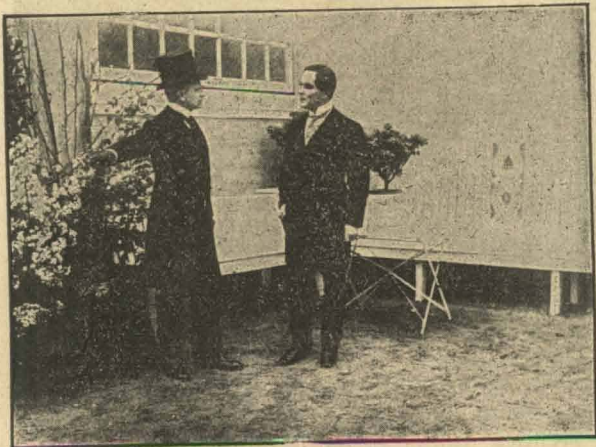
aabent Tæppe. Hun vægrer sig, men hendes Kontrakt byder det. Smilende og hilsende maa hun træde frem for Publikum. Atter vil Regissøren kalde hende ud, men nu nægter hun det rent ud, hun vil hjem til sin døende Moder.

Jean's Billet bliver stukket hende i Haanden, men ulæst kaster hun den bort. — Ved Udgangen af Varietéen staar Jean Taube og venter hende, men hun værdiger ham næppe et Blik. Da hun kommer hjem i Sygeværelset, ligger Mo-

deren paa det sidste. Suzette kaster sig hulkende ved hendes Seng, medens Faderen dybt nedbøjet staar ved hendes Side.

Ved et Skæbnens Tilfælde træffes Jean Taube og Suzette to Aar senere paa det store Kunstnerkarneval. Jean Taube frier i Karnevalsstemningen til hende, men Suzette søger at undgaa ham, og med sin Veninde forlader hun Karnevallet. Paa Vejen hjem sker der et Automobiluheld. Grev og Grevinde Taube, der ogsaa har været til Stede paa

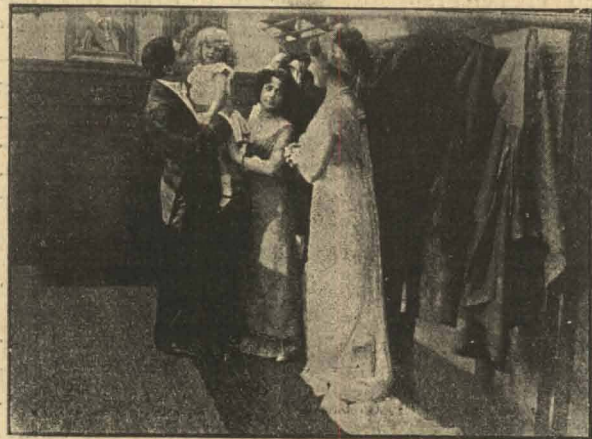

Karnevallet, kommer tilfældig forbi i deres Ekvipage. Suzette, der er let saaret, bringes ind i deres Vogn, og hun føres til et af Gæsteværelserne i Grevens Hjem. Suzettes Fader tilkaldes. Han vil have hende flyttet fra det grevelige Hus, idet han stadig ikke kan glemme Minderne fra Fortiden, men Doktoren sætter sig derimod, og han maa finde sig i, at hun foreløbig bliver der.

Jean Taube, der har erfaret, at de har en Pa-

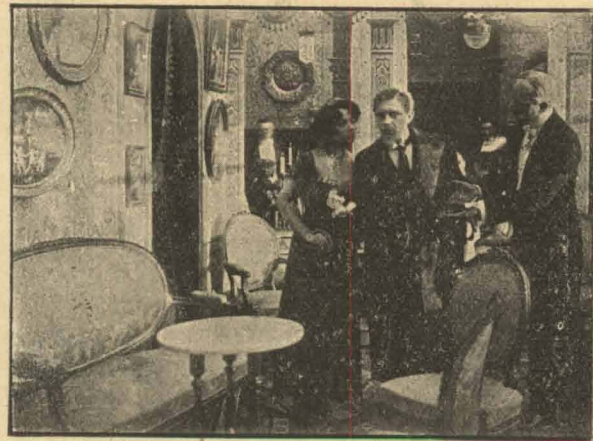
tient i Huset, vil hilse paa hende. Først da han ser hende, erfarer han, hvem hun er, og hans Moder ser forundret, at de Unge genkender hinanden.

Suzettes Helbredelse gaar langsomt frem. Daglig faar hun Besøg af Jean, og mellem de Unge vaagner den første Kærlighed. En Dag i Haven frier han til hende, og de unge Hjærter mødes i et langt og brændende Kys. Jean's Forældre overrasker dem, og den gamle Greve byder Suzette straks at forlade Huset. Grevinden vil lægge sig imellem.

Hun vil være mild og overbærende mod den Familie, som hun har gjort saa meget ondt, men Greven er ubønhørlig, og han byder Jean at undgaa Suzette.

Med kærlige Arme modtager den gamle Adolphe sin Datter. Nu skal alt atter være Lykke og Glæde i det lille Hjem, der har været saa tomt, medens Suzette var syg. Næste Dag faar hun et Brev fra Jean, der meddeler hende, at

han for hendes Skyld har brudt med sin Familie. Han beder hende blive hans Hustru og følge med sig til London, hvor han er bleven tilbudt Posten som Legationssekretær.

Hun følger ham, men tør ikke selv meddele det til sin Fader, som hun véd vil være imod hendes Forbindelse med den grevelige Familie.

Hun skriver en Billet, hvori hun beder ham om Tilgivelse, og rejser med Jean til London.

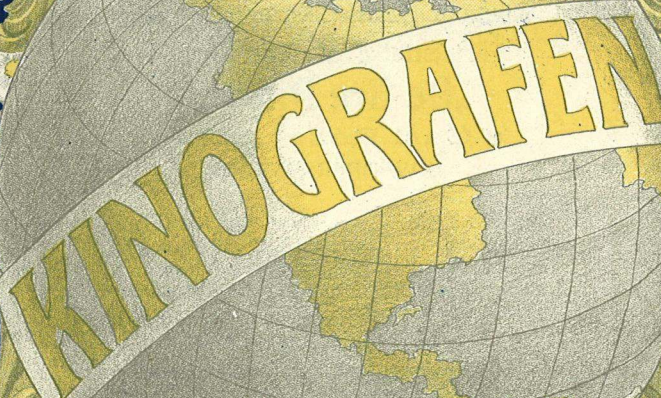
Nogle Aar er gaaet. Det unge Ægtepar leve lykkeligt med hinanden, og de har faaet en henrivende lille Datter, der er deres Glæde og Stolt-hed. Han tænker stadig med Vemod paa sine Forældre, med hvem han har brudt, og da det nu snart skal være deres Sølvbryllupsdag, vil han forsøge, om der ved denne Lejlighed ikke kan bringes en Forsoning i Stand. Da modtager han et Telegram fra Moderen: „Kom paa vor Højtidsdag, jeg tror da, at alt kan blive godt igen.“ Hun har flere Gange forsøgt at faa Faderen forsonet med Sønnen, og nu mener hun, at hvis Sønnen med sin Familie kommer paa Højtidsdagen, vil alt kunne blive godt igen. Jean, Suzette og den lille Ellen ankommer paa Sølvbryllupsdagen. Den gamle Greve studser over at se sin Søn, men da han ser sit lille Barnebarn, blødgøres hans Hjerte. Gæsterne indfinder sig. Nu mangler kun én, for at Glæden skal være fuldkommen, nemlig den gamle Adolphe.

Suzette henter ham selv. Hans Glæde over at gense Datteren er overstrømmende, og han følger hende til det grevelige Hus. Da han kommer ind, bliver han modtaget med aabne Arme, men Fortidsminderne styrter ind over ham. Bevidstløs synker den gamle Mand om paa en Sofa. I et Syn ser han Ulykken: Aimée og Fritz under Dødsspringet, men det er kun et Øjeblik. Snart kommer han til sig selv igen. Fortiden er glemt! Fremtiden rummer kun Lykke og Glæde for dem alle.

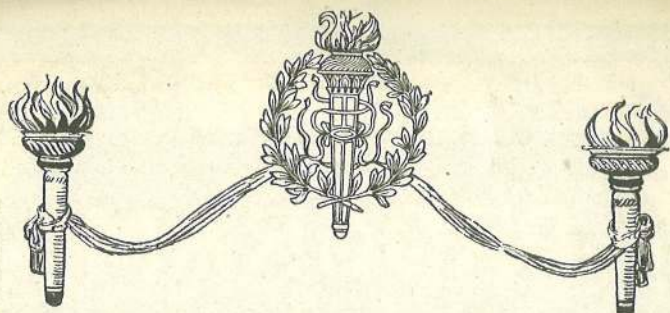
EFTER DØDSSPRINGET

PROGRAM
FOR

KINOGRAFEN

FREDERIKSBERGGADE 25
KØBENHAVN
TELEFON 7606

Efter Dødsspringet.

Kinematografisk Skuespil i 4 Akter.

Fortsættelse af Filmdramaet

„De fire Djævle“

af Carl Rosenbaum.

HOVEDPERSONERNE:

Grev Taube . . . . . * *
 Grevinde Taube . . . . . Antoinette Winding.
 Jean, deres Søn . . . . . Holger Reenberg.
 Adolphe Cecchi . . . . . Carl Rosenbaum.
 Louise Cecchi . . . . . Tilley Christiansen.
 Suzette, deres Datter. Johanne Fritz-Petersen.

Iscenesat af Forfatteren.

Handlingen foregaar i København.

Optaget af KINOGRAFEN, København.

Efter den frygtelige Ulykke hersker der Dødsstilhed i Cirkus Ciniselli. De to Artister, Fritz og Aimé, der er styrtede ned i Manegen, da de udførte „Dødsspringet“, bliver døende baaret ud i Manegegangen. Det er „De fire Djævle“s Beneficeaften, i hvilken Anledning de berømte Artister vilde udføre deres „Dødsspring“ uden Net. Aimé greb ikke Fritz, og han styrtede ned i Manegen, hvor han dræbtes paa Stedet. Aimé lod sig derefter falde ned fra Trapezen, og ogsaa hun dræbtes. Deres Kammerater Adolphe og Louise kaster sig hulkende over de to Døde. Da kommer Grevinde Taube. Hun, der var Skyld i Ulykken, hende, der vilde berøve Aimé hendes Kæreste, knæler nu angerfuld ved de Døde; bøn-faldende strækker hun Haanden ud imod de to Overlevende, der afviser hendes Tilnærmelser, og dybt bedrøvet vandrer hun ud af Cirkus. Næste Morgen læser hun i Aviserne om den frygtelige Ulykke. Da hun ser, at hun ikke selv er kompromitteret, aander hun lettet op for straks efter at udbryde i en fortvivlet Hulken over alt det, som hun er Skyld i. Adolphe og Louise løses fra deres Engagement og drager ud i den vide Verden.

6 Aar er gaaet. Adolphe og Louise har giftet sig med hinanden. De er engagerede til Cirkus Krempinsky i København, hvor de nu skal optræde sammen med deres lille 5-aarige Datter Suzette.

Det er Premiereaften i Cirkus. Med Begejstring modtager Publikum de sympatiske Artister. Blandt Tilskuerne befinder Grev og Grevinde Taube sig med deres 5-aarige Søn Jean. Efter „De to Djævle“s Nummer fyldes Manegen af en Hærskare af unge nydelige Balletteuser. Ensemblenummeret afløses af et Solonummer af den lille Suzette, hvis barnlige Ynde henriver Publikum til et bragende Bifald. Den lille Jean Taube klapper begejstret over Suzette.

Næste Dag begiver Adolphe og Louise sig med deres lille Datter ud paa Kirkegaarden. Det er deres to Kammeraters Dødsdag.

Da møder de Grevinde Taube, der ogsaa vil lægge Blomster paa de Dødes Grav. Hun hilser paa de to Artister, strækker forsonende Haanden ud imod dem, men Adolphe og Louise kan ikke tilgive, og uden et Ord gaar de bort.

12 Aar er gaaet. Alt har nu forandret sig. Adolphe og Louise befinder sig atter i København sammen med deres henrivende Datter, der nu er bleven en berømt Varietéstjerne, som for Tiden er Apolloteatrets Attraktionsnummer. Adolphe og Louise optræder ikke mere. Hun er meget syg, og i Hjemmet bliver hun passet med kærlig Omhu af sin Datter. Denne faar daglig sendt Blomster fra talrige Beundrere, men hun interesserer sig ikke derfor, hun lever kun for sine elskede Forældre. Men Louise bliver svagere og svagere, og naar Lægen tilser hende, kan han kun give trøstesløse Svar paa Adolphes indtrængende Spørgsmaal. En af Suzettes mest begejstrede Beundrere er den unge Jean Taube. Hver Dag sender han hende Blomster, og hver Aften sidder han i Varietéens Fremmedloge sammen med sine Venner. En Aften skriver han en Billet til hende, hvori han anmoder hende om en Samtale, naar hun har optraadt, og han sender Tjeneren med denne til hendes Paaklædningsværelse. Suzette optræder i sit Nummer:

„Katastrofen i Danserindens Boudoir.“

Efter en Premiereaften, hvor den lille henrivende Danserinde er bleven hyldet af det begejstrede Publikum og overvældet med Blomster, kommer hun hjem i sit Boudoir. Idet hun smækker Døren i, falder Nøglen paa Gulvet. Hun leder efter den, men kan ikke finde den. Hun ringer paa Tjenestepigen, for at denne kan hjælpe hende Tøjet af, men Pigen kommer ikke, hun er gaaet ud. Danserinden tager sit Overtøj af og lægger det i Sideværelset. I Tankerne gennemgaar hun den skønne Aften, og nu vil hun gentage Dansen for sig selv. Da udbryder der Ild i Sideværelset, men Danserinden opdager det først, da Flammerne slaar ind i hendes Boudoir. I Hast søger hun til Udgangsdøren, men denne er laaset, hun kan ikke komme ud, og Nøglen kan hun ikke finde. Hun vil forsøge at komme ind i Sideværelset eller ud af Vinduerne, men Flamme og Røg slaar hende overalt i Møde. Sanseløst farer hun mod Udgangsdøren, som hun forgæves søger at sprænge med sine fine Hænder. Da synker hun besvimet om paa Gulvet. Flammerne breder sig mere og mere. Hun rejser

sig af sin Bevidstløshed og ser sig forvirret om. Hun griber Blomsterne og trykker dem til sit Bryst. I Vildelse begynder hun atter at danse, som dansede hun for et talrigt Publikum. Da med Et styrter hun bevidstløs til Jorden, kvalt af Røg“.

Publikum klapper begejstret, og talrige er de Gange, som hun hver Aften fremkaldes.

Hendes Moder er imidlertid bleven meget syg. Lægen har anmodet Sygeplejersken om hurtigst muligt at hente Suzette fra Varietéen, da Moderen ligger paa det sidste. Sygeplejersken kommer netop da Numret er forbi, og i Hast forklarer hun Suzette alt.

Regissøren beder Suzette komme frem for aabent Tæppe. Hun vægrer sig, men hendes Kontrakt byder det. Smilende og hilsende maa hun træde frem for Publikum. Atter vil Regissøren kalde hende ud, men nu nægter hun det rent ud, hun vil hjem til sin døende Moder.

Jean's Billet bliver stukket hende i Haanden, men ulæst kaster hun den bort. — Ved Udgangen af Varietéen staar Jean Taube og venter hende, men hun værdiger ham neppe et Blik. Da hun kommer hjem i Sygeværelset, ligger Moderen paa det sidste. Suzette kaster sig hulkende ved hendes Seng, medens Faderen dybt nedbøjet staar ved hendes Side.

Ved et Skæbnens Tilfælde træffes Jean Taube og Suzette to Aar senere paa det store Kunstnerkarneval. Jean Taube frier i Karnevalsstemningen til hende, men Suzette søger at undgaa ham, og med sin Veninde forlader hun Karnevallet. Paa Vejen hjem sker der et Automobiluheld. Grev og Grevinde Taube, der ogsaa har været tilstede paa Karnevallet, kommer tilfældig forbi i deres Ekvipage. Suzette, der er let saaret, bringes ind i deres Vogn, og hun føres til et af Gæsteværelserne i Grevens Hjem. Suzettes Fader tilkaldes. Han vil have hende flyttet fra det grevelige Hus, idet han stadig ikke kan glemme Minderne fra Fortiden, men Doktoren sætter sig derimod, og han maa finde sig i, at hun foreløbig bliver der.

Jean Taube, der har erfaret, at de har en Patient i Huset, vil hilse paa hende. Først da han ser hende, erfarer han, hvem hun er, og hans Moder ser forundret, at de Unge genkender hinanden.

Suzettes Helbredelse gaar langsomt frem. Daglig faar hun Besøg af Jean, og mellem de Unge vaagner den første Kærlighed. En Dag i Haven frier han til hende, og de unge Hjærter mødes i et langt og brændende Kys. Jean's Forældre overrasker dem, og den gamle Greve byder Suzette straks at forlade Huset. Grevinden vil lægge sig imellem.

Hun vil være mild og overbærende mod den Familie, som hun har gjort saa meget ondt, men Greven er ubønhørlig, og han byder Jean at undgaa Suzette.

Med kærlige Arme modtager den gamle Adol-

phe sin Datter. Nu skal alt atter være Lykke og Glæde i det lille Hjem, der har været saa tomt, medens Suzette var syg. Næste Dag faar hun et Brev fra Jean, der meddeler hende, at han for hendes Skyld har brudt med sin Familie. Han beder hende blive hans Hustru og følge med sig til London, hvor han er bleven tilbudt Posten som Legationssekretær.

Hun følger ham, men tør ikke selv meddele det til sin Fader, som hun véd vil være imod hendes Forbindelse med den grevelige Familie.

Hun skriver en Billet, hvori hun beder ham om Tilgivelse, og rejser med Jean til London.

Nogle Aar er gaaet. Det unge Ægtepar lever lykkeligt med hinanden, og de har faaet en henrivende lille Datter, der er deres Glæde og Stolt-hed. Han tænker stadig med Vemod paa sine Forældre, med hvem han har brudt, og da det nu snart skal være deres Sølvbryllupsdag, vil han forsøge, om der ved denne Lejlighed ikke kan bringes en Forsoning i Stand. Da modtager han et Telegram fra Moderen: „Kom paa vor Højtidsdag, jeg tror da, at alt kan blive godt igen“. Hun har flere Gange forsøgt at faa Faderen forsonet med Sønnen, og nu mener hun, at hvis Sønnen med sin Familie kommer paa Højtidsdagen, vil alt kunne blive godt igen. Jean, Suzette og den lille Ellen ankommer paa Sølvbryllupsdagen. Den gamle Greve studser over at se sin Søn, men da han ser sit lille Barnebarn, blødgøres hans Hjerte. Gæsterne indfinder sig. Nu mangler kun én, for at Glæden skal være fuldkommen, nemlig den gamle Adolphe.

Suzette henter ham selv. Hans Glæde over at gense Datteren er overstrømmende, og han følger hende til det grevelige Hus. Da han kommer ind, bliver han modtaget med aabne Arme, men Fortidsminderne styrter ind over ham. Bevidstløs synker den gamle Mand om paa en Sofa. I et Syn ser han Ulykken: Aime og Fritz under Dødspringet, men det er kun et Øjeblik. Snart kommer han til sig selv igen. Fortiden er glemt, Fremtiden rummer kun Lykke og Glæde for dem alle.

L' Amour legere (Legende Elskov).

Valse scherzando.

Indlagt i Filmsskuespillet „Efter Dødspringet“. Fortsættelse af „De fire Djævle“.

Komponeret af Eduard Binderup.

Udkommer paa Wilhelm Hansens Forlag.

(Eventuelle Forandringer i Programmet forbeholdes.)

Obs. — Hver Billet er kun gyldig til én Forestilling, omfattende samtlige Programmets Numre; — derudover maa for hver paabegyndt Forestilling ny Billet købes.

